

סאטירה אחרא

➔ ציוני-דתי, בניגוד לחרדי, דוגל בשיתוף עם חילונים. הוא פשוט מעדיף ללמוד במערכת חינוך נפרדת, לגור ביישוב נפרד ולשרת בפלוגות נפרדות בצה"ל.

➔ אין שום בעיית סמים בציבור הדתי! סתם הגז של המזגנים במוסדות החינוך נגמר נורא מהר.

ואלה שאין להם חלק לעולם הבא...

- אנשים מהקהל בערבי עיון שחושבים שכולם מתעניינים כמה שיש להם לומר
- נשמות טובות שלא מסתפקים ב"בס"ד" המסורתי ומגוונים ב"לק"י" ודומיהם
- דודות מהצפון שמתקשרות רבע שעה אחרי שבת: "מה, כבר שבת אצלכם?"
- נודניקים ששרים: "הנני מוכן ומזומן" במלרע במקום במלעיל

בדיחות שרק דוסיים מבינים:

- למה ראיון וביכורים משחקים כדורסל במגרש?
- כי "אין להם שיעור"...

אין צורך ללסף!

פשוט תשאל אם אני לובש ציצית...

שו"ת סלולרי:

➔ ש: מותר?

ת: לא.

➔ ש: יש פה איזו אישה שטוענת שהבן שלי

הוא בעצם הבן שלה ושהחלפתי אותו

בלילה. מה עלינו לעשות?

ת: גזרו את הילד החי לשניים.

ש: או.קיי, גזרנו. מה עכשיו?

ת: :-)...לא עבד...צר לנו.

מורה ממלכתי-דתי יקר,
אנא זכור את דמות הבוגר האדיאלי שמטרתנו לחנך: רחב אופקים - אדם שבקיאותו אינה מסתכמת ב"אורות" של הרב קוק, אלא מתברשת גם על פני "שמונה קבצים". בעל חשיבה עצמאית - אדם שאינו מסתפק בניתן לו מן המסורת, אלא מצליח למצוא בעצמו חומרות חדשות לבקרים. מסור לתלמוד תורה - אדם שמוכן להקריב את זמנו ומרצו בלימוד בישיבה, אפילו על חשבון השירות הצבאי.

תורה שבעל פה

החוקים הלא כתובים של תורתנו הקדושה:

- אם אמרת רק "שלום עליכם" - "עליכם השלום" כי זה מגניב, זה לא אומר שיצאת ידי חובת קידוש לבנה.
- על כל ציוני-דתי לגדל שיער לאחר השחרור, לפחות למשך שנה.
- בכל ערב עיון תמיד יהיה חילוני אחד שסתם הגיע להקשיב.
- יש יותר דתיים שיודעים מה זה קלמארי מחילונים שיודעים מה זה יום ירושלים.

אל התלמידה: שרית מרציאנו

אנו מצטערים להודיעך כי לא התקבלת לבית ספרנו "פנך".

זאת מאחר שהתרשמנו כי הישגיך הלימודיים (תלושי המשכורת של הורייך) אינם גבוהים מספיק וכי רמתך הדתית (שכונת מגוריך) אינה הולמת את רוח בית הספר.

נוסף לכך, אנו חוששים שלא תשתלבי מבחינה חברתית בין תלמידות הכיתה (נאת מוקאית, לכל היותר).

איחולי הצלחה בהמשך דרכך.

בברכה,

שרה מיכאלי-טיזם, מנהלת בית הספר.